

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 423/2012

(2012. gada 22. maijs),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 attiecībā uz dažiem noteikumiem, kuri skar riska dalīšanas instrumentu dalībvalstīm, kas saskaras ar nopietnām grūtībām vai kam draud šādas grūtības saistībā ar šo valstu finanšu stabilitāti

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

finanšu krīzes ietekme uz reālo ekonomiku, darba tirgu un iedzīvotājiem ir jūtama plašā apmērā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 177. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Nepieredzētā globālā finanšu krīze un ekonomikas lejupslīde ir nopietni kaitējusi ekonomikas izaugsmei un finanšu stabilitātei un ir izraisījusi finanšu, ekonomikas un sociālo apstākļu būtisku pasliktināšanos vairākās dalībvalstīs.

(2) Kaut arī ir jau veikti nozīmīgi pasākumi krīzes negatīvās ietekmes mazināšanai, tostarp grozījumi tiesību aktos,

(3) Atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 122. panta 2. punktam, kas paredz iespēju piešķirt Savienības finanšu palīdzību dalībvalstij, kura ir nonākusi grūtībās vai kuru nopietni apdraud lielas grūtības, ko izraisījuši, *inter alia*, ārkārtēji notikumi, kurus tā nevar ietekmēt, ar Padomes Regulu (ES) Nr. 407/2010 ⁽³⁾ tika izveidots Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms ar mērķi saglabāt Savienības finanšu stabilitāti.

(4) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2011/77/ES ⁽⁴⁾ un 2011/344/ES ⁽⁵⁾ finanšu palīdzība tika piešķirta attiecīgi Īrijai un Portugālei saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 407/2010.

(5) Grieķija saskārās ar nopietnām grūtībām saistībā ar tās finanšu stabilitāti jau pirms Regulas (ES) Nr. 407/2010 stāšanās spēkā. Tāpēc finanšu palīdzību Grieķijai nevarēja pamatot ar minēto regulu.

(6) Kreditoru līgums un Aizdevumu līgums attiecībā uz Grieķiju tika parakstīts 2010. gada 8. maijā un stājās spēkā 2010. gada 11. maijā. Kreditoru līgumam jāpaliek spēkā pilnā apmērā trīs gadu programmas laikposmā, kamēr nav samaksātas visas summas saskaņā ar Aizdevumu līgumu.

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 13. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 19. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 26. aprīļa lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Īstenošanas lēmums 2011/77/ES (2010. gada 7. decembris) par Savienības finanšu palīdzības piešķiršanu Īrijai (OV L 30, 4.2.2011., 34. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Īstenošanas lēmums 2011/344/ES (2011. gada 30. maijs) par Savienības finanšu palīdzības piešķiršanu Portugālei (OV L 159, 17.6.2011., 88. lpp.).

- (7) Padomes Regulā (EK) Nr. 332/2002 (2002. gada 18. februāris), ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilancēm⁽¹⁾, ir paredzēts, ka Padome sniegs savstarpējo palīdzību gadījumos, kad dalībvalsts, kurā nav ieviests euro, ir nonākusi grūtībās vai arī to apdraud nopietnas grūtības attiecībā uz maksājumu bilanci.
- (8) Ar Padomes Lēmumu 2009/102/EK⁽²⁾ un 2009/459/EK⁽³⁾ finanšu palīdzību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 332/2002 piešķīra attiecīgi Ungārijai un Rumānijai.
- (9) Septiņpadsmit eurozonas dalībvalstu finanšu ministri 2011. gada 11. jūlijā parakstīja līgumu par Eiropas Stabilitātes mehānisma (ESM) izveidi. Atbilstīgi lēmumiem, ko eurozonas valstu un valdību vadītāji pieņēma 2011. gada 21. jūlijā un 9. decembrī, līgums tika grozīts tā, lai uzlabotu mehānisma efektivitāti, un to parakstīja 2012. gada 2. februārī. Saskaņā ar minēto līgumu no 2013. gada ESM pārņems tos uzdevumus, kurus pašlaik pilda Eiropas finanšu stabilitātes instruments un Eiropas finanšu stabilitātes mehānisms. Tāpēc ESM būtu jāņem vērā šajā regulā.
- (10) Eiropadome 2011. gada 23. un 24. jūnija secinājumos atzinīgi novērtēja Komisijas ieceri uzlabot sinerģiju starp aizdevumu programmu Grieķijai un Savienības līdzekļiem un atbalstīja centienus palielināt Grieķijas spēju apgūt Savienības līdzekļus, lai veicinātu izaugsmi un nodarbinātību, pievēršoties konkurētspējas uzlabošanai un darba vietu izveidei. Turklāt tā atzinīgi novērtēja un atbalstīja to, ka Komisija kopā ar dalībvalstīm gatavo visaptverošu tehniskās palīdzības programmu Grieķijai.
- (11) Eurozonas valstu vai valdību vadītāju un ES iestāžu 2011. gada 21. jūlijā paziņojumā Komisija un Eiropas Investīciju banka (EIB) tika aicinātas veicināt sinerģiju starp aizdevumu programmām un Savienības fondiem visās valstīs, kuras saņem palīdzību no Savienības vai Starptautiskā Valūtas fonda. Šai regulai vajadzētu palīdzēt sasniegt minēto mērķi.
- (12) Eiropadomes locekļu 2012. gada 30. janvāra paziņojumā valstu vai valdību vadītāji vienojās steidzami stiprināt EIB atbalstu infrastruktūrai un aicināja Padomi, Komisiju un EIB apsvērt iespējamos risinājumus, kā stiprināt EIB rīcību izaugsmes atbalstam, un sniegt atbilstīgus ieteikumus, tostarp iespējas no Eiropas Savienības vispārējā budžeta palielināt EIB grupas finansēšanas spēju. Šīs regulas mērķis ir atbildēt uz minēto aicinājumu, lai sekmētu pašreizējās krīzes pārvarēšanu.
- (13) Darbības programmu un projektu īstenošana infrastruktūras un ienesīgu ieguldījumu jomā Grieķijā ir nonākusi nopietnās grūtībās, jo ekonomikas un finanšu krīzes dēļ nosacījumi privātā sektora un it īpaši finanšu sektora dalībai ir būtiski mainījušies.
- (14) Lai mazinātu minētās problēmas un pastieidzinātu darbības programmu un projektu īstenošanu, kā arī stimulētu ekonomikas atveseļošanu, ir nepieciešams, lai tās dalībvalstis, kurās bija vai kurām draudēja nopietnas to finansiālās stabilitātes grūtības un kurām tika piešķirta finanšu palīdzība saskaņā ar vienu no finanšu palīdzības mehānismiem, kas minēti 77. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu⁽⁴⁾, un kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1311/2011⁽⁵⁾, finanšu līdzekļus no darbības programmām drīkst ieguldīt, lai izveidotu riska dalīšanas instrumentu, ar kuru piešķir aizdevumus, sniedz garantijas vai nodrošina cita veida finanšu mehānismu tādu projektu un darbību atbalstam, kas paredzētas darbības programmā.
- (15) Komisijai būtu jāspēj izveidot riska dalīšanas instrumentus, šajā nolūkā slēdzot sadarbības līgumu ar EIB, ievērojot lielo EIB pieredzi, ko tā uzkrājusi kā ievērojama infrastruktūras projektu finansētāja, un tās apņemšanos atbalstīt ekonomikas atveseļošanu. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, šāda sadarbības līguma galvenie standarta noteikumi un nosacījumi jāparedz Regulā (EK) Nr. 1083/2006. Attiecībā uz riska sadales instrumentu īpašo nozīmi krīzes pārvaldībā, kā noteikts šajā regulā, īpaši noteikumi un nosacījumi katram sadarbības veidam būtu jānosaka atsevišķā sadarbības līgumā, kas jānoslēdz starp Komisiju un EIB saskaņā ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam⁽⁶⁾.
- ⁽¹⁾ OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.
⁽²⁾ Padomes Lēmums 2009/102/EK (2008. gada 4. novembris), ar kuru Ungārijai tiek piešķirts Kopienas vidēja termiņa finanšu atbalsts (OV L 37, 6.2.2009., 5. lpp.).
⁽³⁾ Padomes Lēmums 2009/459/EK (2009. gada 6. maijs), ar kuru Rumānijai tiek piešķirts Kopienas vidēja termiņa finanšu atbalsts (OV L 150, 13.6.2009., 8. lpp.).
⁽⁴⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.
⁽⁵⁾ OV L 337, 20.12.2011., 5. lpp.
⁽⁶⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

- (16) Tā kā attiecīgajās dalībvalstīs var rasties nepieciešamība paplašināt ieguldīšanas iespējas, Komisijai būtu jāvar arī izveidot riska dalīšanas instrumentus kopā ar valstu un starptautiskām publiskā sektora struktūrām vai privātām struktūrām, kas veic publiska dienesta uzdevumus un nodrošina atbilstīgas garantijas, kā minēts 54. panta 2. punkta c) apakšpunktā Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002, ar līdzīgiem noteikumiem un nosacījumiem, kādus piemēro attiecībā uz EIB vai kādus piemēro pati šī iestāde.
- (17) Lai pašreizējās ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes kontekstā būtu iespējama ātra rīcība, šajā regulā paredzētie riska dalīšanas instrumenti būtu jāīsteno Komisijai saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 54. panta 2. punktu.
- (18) Skaidrības un juridiskās noteiktības labad 36.a pantā Regulā (EK) Nr. 1083/2006, kas grozīta ar šo regulu, būtu jāiekļauj riska dalīšanas instrumenta definīcija. Riska dalīšanas instrumenti būtu jāizmanto aizdevumiem un garantijām, kā arī citiem finanšu instrumentiem, lai finansētu Eiropas Reģionālā attīstības fonda (ERAF) vai Kohēzijas fonda (KF) līdzfinansētas darbības, vai tās ieguldījumu izmaksas, kuras nevar finansēt kā attaisnotus izdevumus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 55. pantu vai saskaņā ar Savienības noteikumiem par valsts atbalstu. Šajā nolūkā nepieciešams arī paredzēt atkāpi no Regulas (EK) Nr. 1083/2006 54. panta 5. punkta.
- (19) Dalībvalstij, kura vēlas izmantot riska dalīšanas instrumentu, būtu rakstveida pieprasījumā Komisijai skaidri jānorāda, kāpēc tā uzskata, ka atbilst kādam no Regulas (EK) Nr. 1083/2006 77. panta 2. punktā noteiktajiem atbilstības kritērijiem, un tai būtu savam pieprasījumam jāpievieno visa minētajā regulā prasītā informācija, lai pierādītu atbilstību attiecīgajam kritērijam. Savā pieprasījumā attiecīgajai dalībvalstij arī būtu jāmin programmas (tostarp projektu priekšlikumu saraksti un saistītās finansēšanas vajadzības), ko līdzfinansē ERAF vai KF, un jānorāda tā daļa no 2012. un 2013. gada piešķirumiem šīm programmām, kuru tā vēlas piešķirt riska dalīšanas instrumentam. Tāpēc dalībvalsts pieprasījums būtu jānosūta Komisijai līdz 2013. gada 31. augustam, lai līdz 2013. gada 31. decembrim varētu pieņemt Komisijas lēmumu par pieprasītās dalībvalsts dalību riska dalīšanas instrumentā. Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1083/2006 33. panta 2. punktam pirms Komisijas lēmuma par dalībvalsts pieprasījumu būtu jāpārskata ar pieprasījumu saistītās darbības programmas, ko īsteno ar ERAF un KF atbalstu.
- (20) Izraudzītajām darbībām, kas ir atbilstīgas riska dalīšanas instrumentam, vajadzētu būt vai nu lieliem projektiem, uz kuriem jau attiecas Komisijas lēmums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. pantu, vai citiem projektiem, kurus līdzfinansē ERAF vai KF, un kuri ir iekļauti vienā vai vairākās to darbības programmās, gadījumos, ja šiem projektiem trūkst finansējuma attiecībā uz ieguldījumu izmaksām, kuras jāsedz privātiem ieguldītājiem. Visbeidzot, izraudzītās darbības varētu būt arī darbības, kuras veicina pieprasījumu iesniedzējas dalībvalsts valsts stratēģiskā ietvardokumenta un Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņu mērķu sasniegšanu un kuras savu īpašību dēļ var veicināt izaugsmi un stiprināt ekonomikas atveseļošanu, ja ir pieejami līdzekļi riska dalīšanas instrumenta satvarā.
- (21) Turklāt pieprasītājai dalībvalstij savā pieprasījumā būtu jāprecizē summa, kas tieši tai pieejama kohēzijas politikas finanšu piešķirumu satvarā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 18. panta 2. punktu un ko var rezervēt riska dalīšanas instrumenta mērķiem tikai no tām ES budžeta saistībām, kas jāizpilda 2012. un 2013. gadā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 75. panta 1. punktu, un kam nevajadzētu pārsniegt 10 % no kopējā paredzamā piešķiruma pieprasītājai dalībvalstij laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam attiecībā uz ERAF un KF, kas ir apstiprināts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Visbeidzot, ir jānodrošina, ka tiek precīzi ierobežotas Savienības iemaksas riska dalīšanas instrumentā, ietverot pārvaldības maksājumus un citas attiecināmās izmaksas, lai tās nepārsniegtu iepriekš noteikto maksimālo summu Savienības iemaksām riska dalīšanas instrumentā un nerastos nekādas citas saistības Savienības vispārējam budžetam. Tādēļ viss atlikušais risks, kāds saistās ar darbībām, ko finansē no izveidotā riska dalīšanas instrumenta, būtu jāsedz vai nu EIB, vai tai valsts vai starptautiskai publiskā sektora struktūrai vai privātai struktūrai, kas veic publiska dienesta uzdevumus, ar kuru kopā, slēdzot sadarbības līgumu, ir izveidots riska dalīšanas instruments. Tai pašai dalībvalstij pēc tās lūguma un tā paša riska dalīšanas instrumenta satvarā būtu jādod iespēja saskaņā ar šo regulu izmantot visas atlikušās vai neizmantotās riska dalīšanas instrumentam piešķirtās summas, ja tā joprojām atbilst attiecīgajiem atbilstības nosacījumiem.
- (22) Komisijai būtu jāpārbauda pieprasītās dalībvalsts iesniegtās informācijas pareizība un dalībvalsts pieprasījuma pamatotība, un Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras četru mēnešu laikā pēc dalībvalsts pieprasījuma saņemšanas ar īstenošanas aktu pieņemt lēmumu par noteikumiem un nosacījumiem, ar kādiem pieprasītāja dalībvalsts piedalās riska dalīšanas instrumentā. Tomēr būtu jānodrošina, ka finansējumu no izveidotā riska dalīšanas instrumenta var saņemt tikai tie projekti, par kuriem labvēlīgu finansēšanas lēmumu ir pieņēmusi vai nu EIB, vai valsts vai starptautiskas publiskā sektora struktūras,

vai arī privātas struktūras, kuras veic publiska dienesta uzdevumus. Pārredzamības un juridiskās noteiktības labad Komisijas lēmums būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

- (23) Ņemot vērā krīzes pārvarēšanas nolūku un iezīmes, kādas piemīt ar šo regulu ieviestajam riska dalīšanas instrumentam, kā arī nepieredzēto krīzi starptautiskajā tirgū un ekonomikas lejupslīdi, kas ir nodarījušas būtisku kaitējumu vairāku dalībvalstu finanšu stabilitātei un uz ko nepieciešams ātri reaģēt, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz reālo ekonomiku, darba tirgu un iedzīvotājiem, ir lietderīgi, ka šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

- (24) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1083/2006,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1083/2006 groza šādi:

- 1) regulas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Eiropas Savienības budžetu, kas piešķirts fondiem, īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas dalītu vadību atbilstīgi 53. panta b) punktam Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (*), izņemot attiecībā uz šīs regulas 36.a pantā minēto instrumentu un šīs regulas 45. pantā minēto tehnisko palīdzību.

Saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 48. panta 2. punktu piemēro pareizas finanšu vadības principu.

(*) OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.”;

- 2) pievieno šādu pantu:

“36.a pants

Riska dalīšanas instruments

1. Šā panta nozīmē riska dalīšanas instruments ir finanšu instruments, kas garantē noteiktā riska pilnīgu vai daļēju segšanu, attiecīgā gadījumā tam notiekot apmaiņā pret atlīdzību, par kādu panākta vienošanās.

2. Dalībvalsts, kas atbilst kādam no 77. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkta nosacījumiem, var daļu no saskaņā ar 19. un 20. pantu sadalītajiem kopējiem līdzekļiem piešķirt riska dalīšanas instrumentam, kuru izveido ar sadarbības līgumu, kas Komisijai jānoslēdz vai nu ar EIB vai valsts vai starptautiskām publiskā sektora struktūrām vai privātām struktūrām, kuras veic publiska dienesta uzdevumus, turklāt sniedzot atbilstīgas garantijas, kā minēts Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 54. panta 2. punkta c) apakšpunktā, un piemērojot noteikumus, kas līdzīgi EIB piemērojamiem un ko piemēro pati šī iestāde (“īstenojošā struktūra, ar ko noslēgts līgums”), lai segtu uzkrājumus un kapitālu garantijām un aizdevumiem, kā arī citiem finanšu mehānismiem, kas piešķirti saskaņā ar riska dalīšanas instrumentu.

3. Šā panta 2. punktā minētajā sadarbības līgumā ietver noteikumus jo īpaši par: Savienības iemaksas kopējo summu un grafiku, kādā tā tiks darīta pieejama; trasta konta nosacījumiem, kas jānosaka īstenojošai struktūrai, ar ko noslēgts līgums; atbilstības kritērijiem Savienības iemaksas izmantošanai; sīks izklāsts par precīzi noteiktu riska daļu (tostarp aizņemto līdzekļu īpatsvara rādītāju), kāda jāsedz īstenojošai struktūrai, ar ko noslēgts līgums, un par garantijām, kādas tai jāsniedz; riska dalīšanas instrumenta vērtības noteikšanu, balstoties uz riska rezervi un visu riska dalīšanas instrumenta administratīvo izmaksu segumu; attiecīgo projektu priekšlikumu iesniegšanas un apstiprināšanas procedūrām, uz kuriem attiecas riska dalīšanas instruments; riska dalīšanas instrumenta pieejamības periodu un ziņošanas prasībām.

Precīzi noteiktai riska daļai (tostarp aizņemto līdzekļu īpatsvaram), kuru īstenojošā struktūra, ar ko noslēgts līgums, uzņemas sadarbības līgumā, vidēji vajadzētu būt vismaz 1,5 reizes lielākai, nekā summa, ko Savienība iemaksā riska dalīšanas instrumentā.

Maksājumus riska dalīšanas instrumentā veic pa daļām, atbilstīgi riska dalīšanas instrumenta izmantošanas grafikam un sniedzot aizdevumus un garantijas konkrētu darbību finansēšanai.

4. Atkāpjoties no 54. panta 5. punkta, riska dalīšanas instrumentu izmanto tādu darbību finansēšanai, kuras līdzfinansē ERAF vai KF, turklāt attiecībā uz tām ieguldījumu izmaksām, kuras nevar finansēt kā attaisnotus izdevumus saskaņā ar 55. pantu vai saskaņā ar Savienības noteikumiem par valsts atbalstu.

To var izmantot arī, lai finansētu darbības, kas veicina pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts valsts stratēģiskā ietvardokumenta un Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņu mērķu sasniegšanu saskaņā ar Padomes Lēmumu 2006/702/EK (*), un sniedz iespējami lielāko pievienoto vērtību Savienības stratēģijai gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei.

5. Riska dalīšanas instrumentu īsteno Komisija saskaņā ar netiešas centralizētas pārvaldības principu atbilstīgi Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 54. un 56. pantam.

6. Dalībvalsts, kura vēlas izmantot riska dalīšanas instrumentu, iesniedz rakstisku pieprasījumu Komisijai līdz 2013. gada 31. augustam. Savā pieprasījumā dalībvalsts sniedz visu informāciju, kas nepieciešama, lai noteiktu:

- a) tās atbilstību kādam no 77. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, atsaucoties uz Padomes lēmumu vai citu tiesību aktu, kas apstiprina šo atbilstību;
- b) to programmu sarakstu (tostarp projektu priekšlikumu sarakstu un saistītās finansēšanas vajadzības), ko līdzfinansē ERAF vai KF, un to daļu no 2012. un 2013. gada piešķirumiem šīm programmām, kuru tā vēlas noņemt šīm programmām, lai attiecīgās summas piešķirtu riska dalīšanas instrumentam;
- c) saskaņā ar 4. punkta otro daļu ierosināto projektu sarakstu un to daļu no 2012. un 2013. gada piešķirumiem, kuru tā vēlas noņemt programmām, lai attiecīgās summas piešķirtu riska dalīšanas instrumentam;
- d) summu, kas tieši tai pieejama kohēzijas politikas finanšu piešķiruma satvarā saskaņā ar 18. panta 2. punktu, un norādi par summu, ko var rezervēt riska dalīšanas instrumenta mērķiem tikai no tām Savienības budžeta saistībām, kas jāizpilda 2012. un 2013. gadā saskaņā ar 75. panta 1. punktu;

7. Kad ir pārbaudīta dalībvalsts pieprasījuma pareizība un pamatotība, Komisija četru mēnešu laikā pēc dalībvalsts pieprasījuma saņemšanas ar īstenošanas aktu pieņem lēmumu, kurā precizē sistēmu, kas izveidota, lai nodrošinātu, ka pieejamā summa tiek izmantota tieši tai dalībvalstij, kura tajā iekļāvusi savu kohēzijas politikas finanšu piešķirumu saskaņā ar 18. panta 2. punktu, kā arī paredz noteikumus un nosacījumus, ar kādiem pieprasītāja dalībvalsts piedalās riska dalīšanas instrumentā. Šie noteikumi un nosacījumi jo īpaši attiecas uz:

- a) izsekojamību un grāmatvedības uzskaiti, informāciju par līdzekļu izmantošanu un pārraudzības un kontroles sistēmām;
- b) maksājumu struktūru un citām administratīvām un pārvaldības izmaksām;

c) finansējumam atbilstīgo projektu indikatīvu sarakstu un

d) Savienības iemaksas maksimālo apmēru, kuru no pieejamiem dalībvalstu piešķirumiem var piešķirt riska dalīšanas instrumentam, un iemaksām praktiskai īstenošanai.

Komisijas lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Lemjot par dalībvalsts pieprasījumu, Komisija nodrošina, ka par atbilstīgiem finansēšanai no izveidotā riska dalīšanas instrumenta tiek pieņemti tikai tie projekti, par kuriem labvēlīgu finansēšanas lēmumu ir pieņēmusi vai nu EIB vai valsts vai starptautiska publiskā sektora struktūra, vai privāta struktūra, kura veic publiska dienesta uzdevumus.

8. Pirms 7. punktā minētā Komisijas lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 33. panta 2. punktu tiek pārskatītas attiecīgās darbības programmas ERAF un KF satvarā.

9. Finanšu piešķirumus riska dalīšanas instrumentam stingri ierobežo un tie nepārsniedz 10 % no tā kopējā paredzamā piešķiruma pieprasītājam dalībvalstij laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam attiecībā uz ERAF un KF, kas ir apstiprināts saskaņā ar 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Finanšu piešķirumi, kas pieejami šā panta 4. punkta otrajā daļā minētajiem projektiem, nepārsniedz summas, kādas paliek pāri pēc šā panta 4. punkta pirmajā daļā minēto darbību finansēšanas. Izņemot Savienības kopējās iemaksas riska dalīšanas instrumentā, kas paredzētas šā panta 7. punktā minētajā lēmumā, Savienības dalība riska dalīšanas instrumentā nerada nekādas turpmākas iespējamās saistības ne Eiropas Savienības vispārējam budžetam, ne attiecīgai dalībvalstij.

10. Visas atlikušās vai neizmantotās summas, kas paliek pāri pēc tādas darbības izpildes, kuru sedz riska dalīšanas instruments, pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma var izmantot atkārtoti saskaņā ar riska dalīšanas instrumentu ar noteikumu, ka dalībvalsts joprojām atbilst kādam 77. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkta nosacījumam. Ja dalībvalsts kādam no minētajiem nosacījumiem vairs neatbilst, atlikušās vai neizmantotās summas uzskata par piešķirtiem ieņēmumiem Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 18. panta nozīmē. Pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma papildu saistību apropriācijas, kuras radījuši šie piešķirtie ieņēmumi, pieskaita attiecīgās dalībvalsts kohēzijas politikas finanšu piešķirumam nākamajam gadam.

(*) OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 22. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN
